

Бакха обиколентъ отъ тигроветѣ, които му ближатъ краката или покорствоватъ поради милванія-та му (*se soumettre par leurs caresses*). Т. 180.

Покосѣ м. св. **Покосѣвамъ** **Покосвамъ** м. дл. скошу, скашиваю: Къту си покосѣтъ Българи сѣно, припосѣтъ го у дома си, или оставѣтъ на поле, къту го направѣтъ на кулы. Пк. 61. „Сички чапри косени, Вашите не покосени“—„Ази си боленъ разболѣхъ. Не можихъ да ги покоса“. М. 100. Много здраве носи на девет мой братя, Сѣно да не косѣтъ край Дунав в ливади Че щат да покосѣтъ Янкината коса. Д. 57, 38—40. Скѣкалци покосивахъ, нивы-тѣ. Р. 7. Жестоката война покосива добрытъ и щадѣ злытъ (*la cruelle guerre moissonne les bons et épargne les méchants*). Т. 253.

Покочамъ се (Макед.) м. св.: Що му (на момъкътъ) даде (Саракина дѣрпоока) дѣрпѣ очи, И пейдзино бѣло лице —, бѣло гърло, Малу що сѣ покочиле Дур' сѣ зора обзорило (=помиловались?) М. 416.

Покрѣдвамъ м. дл. обкрадваю: Въ едно мѣсто хора-та обичать ли да си полтъватъ, да си покрѣдватъ, това показва. Л. Д. 1870 р. 177.

Покрай предлогъ 1) мимо: Не си минъвай на долу На долу поше на горѣ покрай айски конѣци. Д. 52, 7—9. Облаци-тѣ заминъватъ, покрай насъ като напана-та скръбъ (*Туи мимо идуть, какъ и печамъ наши*). Р. 64. 2) помимо, кромѣ: Добрата кащовница мома покрай вси-кы-тѣ си кащны и полскы работы—трѣбва да си прѣтъкмява „дарѣ-то“. Ч. 63. Приучвай дѣте-то си покрай млѣко-то, да пиѣ и водж. Л. Д. 1869 р. 95. 3) покрай море, река, на берегу, на берегъ моря, рѣки: Та излезе мрена риба—по край море, Со крило-то ме понѣрсна, Со око-то ми потмигна“. М. 564. Любика платно бѣлеше По край бѣлого Вардара. М. 415. Скоиѣ града по край, тѣокъ Вардаръ. М. 125. 4) Тамам Турче покрай (*на краю*) село, Бѣла Неда в сред село. Д. 50, 50—51. 5) възлѣ, при: Никой по край насъ не-маше, Сѣд' еденъ госпоть натъ назъ. М. 402.

Покрѣйнина с. ж. область, страна, окраина: „Е, Мехмедъ изаджю! Отъ коя си, море, покрайнина? Какво викатъ твоѣо милѣ баща, Какво викатъ твоя мила майка?“ Ч. 347.

Покрѣвка с. ж. 1) одѣяло: Употрѣблявай по-хладны дрехы и покрѣвки за да не бы ся поврѣждало дѣте-то ни отъ дръпаніе-то на студа, ни отъ горящицѣ-тъ. Л. Д. 1869 р. 99. А за постѣлки покрѣвки, козицы, раваницы, кычени губеры, прѣжда за вѣтъкы имъ не ся прѣдѣ на хуркы, нѣ маха ся съ махалкы на дебѣло. Пк. 86. Костадину дѣша дайте, Дѣскайте му кон сторѣте Покрѣвката—синѣо седло. Пс. 82н. 2, 163. 2) постилка: Хубавы покрѣвки за софа (миндерлицы). Л. Д. 1870 р. 75. 3)—крыша (син. стрѣха): Врѣжъ тѣзи стѣлбове е поставена желѣзна-та стрѣха (покрѣвка). Л. Д. 1874 р. 231.